



ประกาศสัตวแพทยสภา

ที่ ๙ / ๒๕๖๖

เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการพิจารณาหลักสูตรและสถาบันผลิตสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต

อาศัยความตามมาตรา ๒๔ (๔) (ณ) และมาตรา ๙ (๓) และ(๗) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย พ.ศ. ๒๕๔๕ และความเห็นชอบของคณะกรรมการสัตวแพทยสภา ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการสัตวแพทยสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ สัตวแพทยสภาขอประกาศหลักเกณฑ์ว่าด้วยการพิจารณาหลักสูตรและสถาบันผลิตสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต ดังนี้

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการพิจารณาหลักสูตรและสถาบันผลิตสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่มีความประสงค์จะเปิดดำเนินการหลักสูตรสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต ต้องมีคุณสมบัติ มีความพร้อมในการจัดการศึกษา และมีทรัพยากรด้านต่างๆ ครบถ้วนตามมาตรฐานต่อไปนี้

๑. มาตรฐานที่ ๑ คุณสมบัติของสถาบัน
๒. มาตรฐานที่ ๒ คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
๓. มาตรฐานที่ ๓ การรับนักศึกษาและการจัดสวัสดิภาพนักศึกษา
๔. มาตรฐานที่ ๔ หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร
๕. มาตรฐานที่ ๕ ทรัพยากรการศึกษา
๖. มาตรฐานที่ ๖ อาคารสถานที่สำหรับจัดการเรียนการสอน
๗. มาตรฐานที่ ๗ การประเมินคุณภาพการศึกษาและผลการประเมิน

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติ ความพร้อม และทรัพยากรต่างๆตามมาตรฐานข้างต้น มีรายละเอียดดังนี้

๑. คุณสมบัติของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีแผนสนับสนุนการดำเนินการของคณะ / หน่วยงานผลิตสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๒ คณะ / หน่วยงานผลิตสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต มีระบบบริหารงานและได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอในการบริหารงาน เพื่อให้บรรลุตามปณิธานและ พันธกิจในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพการสัตวแพทย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๓ คณะ / หน่วยงานผลิตสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต มีระบบสนับสนุนการวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคมที่ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๔ คณะ / หน่วยงานผลิตสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต มีนโยบาย หรือ แผนงาน ในการจัดการศึกษาต่อเนื่องทางวิชาชีพสัตวแพทย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๑.๕ สถาบันสามารถดำเนินการให้ สัตวแพทย์สภารับรองปริญญาในวิชาชีพการสัตวแพทย์ ตามข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการรับรองปริญญาในวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๒ และข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการรับรองปริญญาในวิชาชีพการสัตวแพทย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

๒. คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ ต้องมีจำนวนอาจารย์ประจำที่สอนในหลักสูตร ๑ คน ต่อนักศึกษาสัตวแพทย์ ไม่เกิน ๘ คน โดยคำนวณจากจำนวนนักศึกษารวมทุกชั้นปีตามแผนการรับนักศึกษาที่ระบุไว้ในหลักสูตร โดยต้องมีใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของอาจารย์ประจำที่สอนในหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒ ต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ด้านวิทยาศาสตร์ จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ คน ต่อ ๓ รายวิชาที่จัดการสอนปฏิบัติการโดยคณะ/ หน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ต้องมีแผนพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน ด้านวิชาการ ด้านวิจัย ด้านการบริการวิชาการ ที่ชัดเจน และเห็นผลเป็นรูปธรรม

๓. การรับนักศึกษาและการจัดสวัสดิภาพนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๑ ผู้เข้าศึกษามีคุณสมบัติสอดคล้องกับคุณสมบัติผู้เข้าศึกษาในหลักสูตร สัตวแพทยศาสตรบัณฑิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๒ จำนวนนักศึกษาที่จะรับได้ในแต่ละปีการศึกษาจะต้องไม่เกินจำนวนที่ระบุตามแผนการรับนักศึกษาในหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓ การเทียบโอนผลการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ ๓.๔ มีระบบและกลไกในการกำกับดูแลสวัสดิภาพนักศึกษาอย่างเหมาะสม

๔. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๑ วัดถึงประสพความสำเร็จของการศึกษาของหลักสูตรจะต้องสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพการสัตวแพทย์ของสัตวแพทยสภา

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๒ ในหลักสูตรมีจำนวนหน่วยกิต และระยะเวลาในการศึกษาตามหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี ของกระทรวง อุดมศึกษาฯ โดยโครงสร้างหน่วยกิต มีเนื้อหาทางด้านคลินิกไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓ เนื้อหาหลักสูตรหมวดวิชาเฉพาะ จะต้องมุ่งเน้นให้ได้ผลลัพธ์การเรียนรู้ครอบคลุมรายละเอียดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง ๖ กลุ่ม ได้แก่ ๑) กลุ่มวิทยาศาสตร์พื้นฐานทางวิชาชีพ ๒) กลุ่มอายุกรรม ๓) กลุ่มศัลยกรรม ๔) กลุ่มชันสูตรและวินิจฉัยโรค ๕) กลุ่มเวชศาสตร์การผลิตสัตว์เลี้ยงและปศุสัตว์ ๖) กลุ่มสัตวแพทย์สาธารณสุข สัดส่วนของรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะ สถาบันสามารถกำหนดเองได้

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๔ เนื้อหาและการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรในหมวดวิชาเฉพาะ ต้องครอบคลุมสัตว์ชนิดพื้นฐาน ได้แก่ ๑) กลุ่มสัตว์ที่เลี้ยงเป็นเพื่อน ได้แก่ สุนัข แมว ม้า ๒) สัตว์ที่ใช้เป็นอาหารหรือปศุสัตว์ ได้แก่ สุกร สัตว์ปีก สัตว์เคี้ยวเอื้อง ๓) สัตว์น้ำ ๔) สัตว์ชนิดอื่น ๆ เช่น สัตว์ป่า สัตว์สวนสัตว์ สัตว์เลี้ยงชนิดพิเศษ และสัตว์ทดลอง เป็นต้น สัดส่วนและจุดเน้นในแต่ละชนิดสัตว์ สถาบันสามารถกำหนดเองได้ เพื่อให้เกิดอัตลักษณ์ของสถาบันเอง

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๕ ต้องมีรายวิชาเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติทางคลินิก หรือคลินิกปฏิบัติ อย่างน้อย ๒ ภาคการศึกษาในระบบทวิภาค หากมีรูปแบบวิชาชีพศึกษาสามารถจัดให้เรียนได้ไม่เกิน ๑ ภาคการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๖ หลักสูตรต้องมีการให้ความรู้และความเข้าใจเรื่อง จริยธรรมในการประกอบวิชาชีพ รวมถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ โดยอาจจัดในรูปแบบรายวิชาในหลักสูตร หรือ ผ่านโครงการหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้

๕. ทรัพยากรการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๑ ต้องมีตำรา หนังสือ วารสาร และทรัพยากรสารสนเทศเหมาะสม ครอบคลุมสาระความรู้ในหลักสูตร และมีจำนวนเพียงพอสำหรับนักศึกษาและอาจารย์ มีแหล่งสืบค้นข้อมูลที่สะดวก มีพื้นที่เชื่อมต่อบนระบบสารสนเทศไร้สาย เพื่อให้ นักศึกษาสามารถค้นข้อมูลความรู้จากฐานข้อมูลต่าง ๆ ได้

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๒ ต้องมีชุดเครื่องมือ อุปกรณ์ สัตว์ทดลอง หุ่นจำลอง หรือ สื่อรูปแบบอื่น อย่างเพียงพอ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในรายวิชาปฏิบัติการและฝึกปฏิบัติทางคลินิก ให้สอดคล้องครอบคลุมเนื้อหาที่รายวิชากำหนด โดยมีสัดส่วนของนักศึกษาฝึกปฏิบัติไม่เกิน ๔ คน ต่อ ๑ ชุดเครื่องมือข้างต้น

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๓ ต้องมีโรงพยาบาลสัตว์เพื่อการเรียนการสอนของสถาบันเอง ที่มีความพร้อม ด้านสถานที่ มีอุปกรณ์ทางการแพทย์ บุคลากร และ ระบบที่เหมาะสม ก่อนรับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๔ ต้องมีหน่วยสนับสนุนการเรียนการสอนด้านชั้นสูตรโรคสัตว์ที่มียอดประกอบ ครอบคลุมตามประกาศที่สัตวแพทยสภากำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ ๕.๕ ต้องมีจำนวนสัตว์ป่วยและตัวอย่างส่งตรวจเพียงพอสำหรับการฝึกปฏิบัติ ทางคลินิก

๖. อาคารสถานที่สำหรับการจัดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๑ มีห้องเรียนหรือสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีขนาด อุปกรณ์ภายใน และสื่อการสอนเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาและวิชาที่ทำการสอนในรูปแบบที่รายวิชากำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๒ ต้องมีห้องปฏิบัติการที่เหมาะสมกับเนื้อหาปฏิบัติการ และเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนตลอดหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องมีห้องปฏิบัติการที่สามารถใช้งานพื้นฐานด้านต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นอย่างน้อย ได้แก่ ๑) การใช้ซากสัตว์หรืออวัยวะ ๒) การใช้กล้องจุลทรรศน์ ๓) การใช้สารเคมี ๔) การใช้สัตว์มีชีวิต ๕) การใช้งานเกี่ยวกับจุลชีววิทยา ๖) การใช้ซากสัตว์ติดเชื้อ ๗) การใช้งานทางศัลยกรรม ทั้งนี้ห้องปฏิบัติการต้องมีที่นั่งและพื้นที่ปฏิบัติการเพียงพอแก่จำนวนนักศึกษา และมีแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมในการใช้ห้อง

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ มีอาคารหรือโรงฝึกหรือสถานที่ สำหรับการเรียนการสอนในสัตว์ใหญ่ รวมถึงสถานที่พักสัตว์ก่อนและหลังการเรียนการสอน อย่างเพียงพอและเหมาะสม

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๔ กรณีที่มีการใช้สัตว์เพื่อการเรียนการสอน สถาบันต้องมีระบบการกำกับดูแล ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการใช้สัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

ตัวบ่งชี้ที่ ๖.๕ กรณีที่ในหลักสูตรมีรายวิชาฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ หรือสหกิจศึกษา สถาบันต้องแสดงความพร้อม และระบบการบริหารจัดการ สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในการจัดการศึกษา หลักสูตรปริญญาตรี ที่หน่วยงานรัฐที่กำกับดูแลงานการศึกษาระดับอุดมศึกษาในขณะนั้นกำหนด

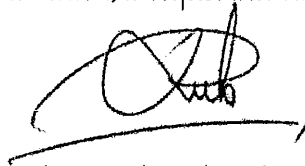
๗. การประเมินคุณภาพการศึกษาและผลการประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ สถาบันจะต้องกำหนดเป้าหมาย และแสดงผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้สำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๒ จัดให้มีการตรวจสอบและผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ในระดับหลักสูตร ทุกปี ตามรูปแบบที่สถาบันกำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๓ สถาบันที่ผ่านการประเมินจากสัตวแพทยสภาแล้วจะได้รับการรับรองปริญญา คราวละ ๗ ปี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖



รศ.นายสัตวแพทย์ ดร.ธีระ รักความสุข

นายกสัตวแพทยสภา